

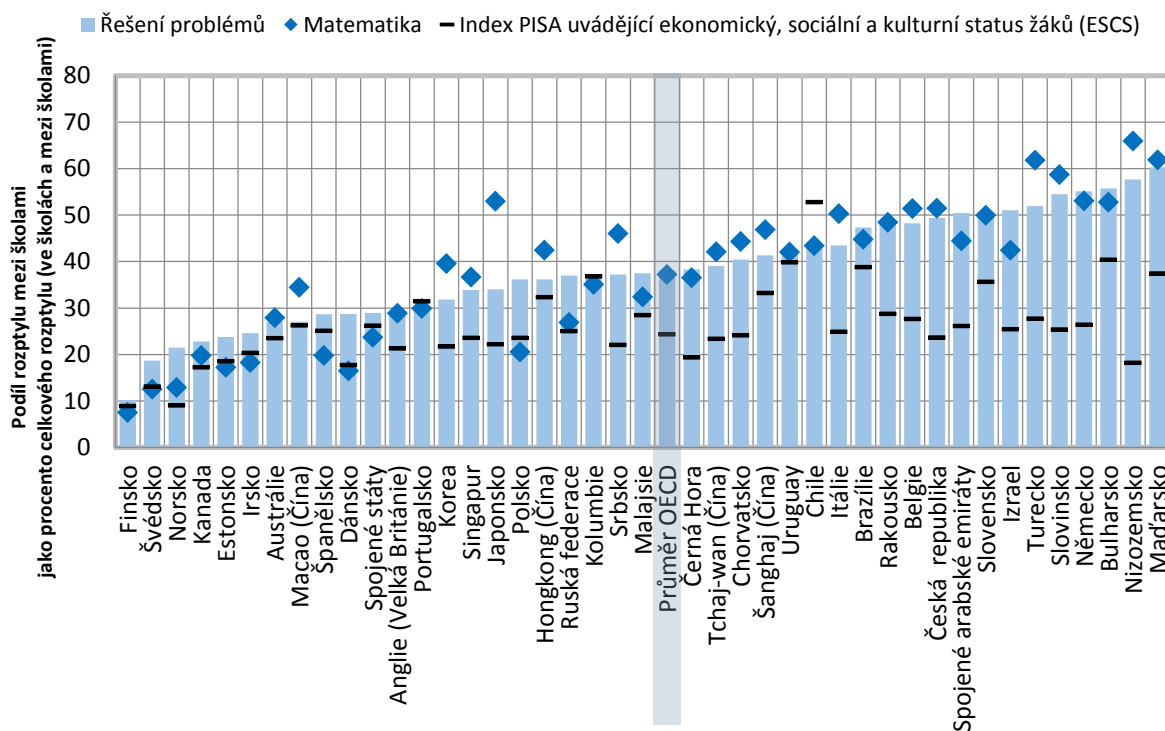
Rozptyl výkonu mezi školami je měřítkem toho, jak velký je „školní efekt“. Tento školní efekt může mít tři různá vysvětlení: zaprvé může odrážet výběr mechanismů, podle kterých jsou žáci vybíráni do škol, zadruhé může být výsledkem rozdílných postupů a praxe ve školách a konečně může nést stopy místní školní kultury, která vychází z interakcí mezi místními komunitami.

Rozptyl výsledků žáků mezi školami tedy není přímým měřítkem důležitosti školní politiky a postupů pro výkon žáků v testu řešení problémů. Jestliže se však rozptyl mezi školami porovnává s ohledem na různé charakteristiky žáků - z nichž některé jsou rozdíly ve vzdělávací politice a postupech ovlivňovány, například výkon v matematice, a jiné ne, například socioekonomický status - lze z toho dovodit, do jaké míry výsledky v testu řešení problémů souvisí se vzdělávacími politikami a postupy.

Porovnání rozptylu mezi školami

[Obrázek V.2.12](#) ukazuje, jak velká část rozptylu výkonu žáků leží mezi školami v jednotlivých zemích a ekonomických celcích. Ukazuje, že výkon v testu schopnosti řešit problémy obecně souvisí s politikou a postupy školy, dále s kontextuálními faktory (jako jsou vlivy prostředí, kde se škola nachází) a vlivem vrstevníků stejně úzce, jako výkon v testu matematické gramotnosti. V průměru v zemích OECD je mezi školami zaznamenán celkový rozptyl výkonu v testu řešení problémů ve výši 38 % ([Tabulka V.2.4](#)). Tento podíl je velmi podobný ve všech hodnocených oblastech: sahá od 36 % v přírodních vědách po 38 % ve čtení.⁴

Obrázek V.2.12 Rozdíly mezi školami ve výkonu v řešení problémů, v matematice a v socioekonomickém statusu

Země a ekonomické celky jsou řazeny vzestupně podle podílu rozptylu výkonu v řešení problémů mezi školami.
Zdroj: OECD, Databáze PISA 2012, Tabulka V.2.4.
Odkaz: <http://dx.doi.org/10.1787/888933003573>